

РЕШЕНИЕ

№ 2600

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 15.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7359** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. И. С. от гр. Т, срещу Експертно решение на Н. №0116/037/05.03.2010 г., с което е определен процент трайно намалена работоспособност на лицето и датата на инвалидизация.

Жалбоподателката навежда доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение, като противоречащо на процесуално правни норми и неотчитане от страна на административния орган на всички представени пред него доказателства. В съдебно заседание се представлява и поддържа жалбата си.

Ответникът - Н. в съдебно заседание се представлява, представя и становище, съобразно дадената му от съда възможност, с което моли жалбата да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакувания административен акт - ЕР №0116/037/05.03.2010 г. на Н. е отменено решение на ТЕЛК № 2457 от 16.11.2009 г. по отношение на оценка на работоспособността, като от 38% е увеличен на 46% при същата дата на инвалидизация и заболявания.

Въз основа на направените прегледи, констатации и заключения и мотивирайки се с

нормите на Приложение № 1 към чл. 58 от Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността /НМЕР/ и Методиката на приложението на отправните точки по същата наредба, Н. е определила краен процент ТНР в размер на 46 % /четиридесет и шест процента/, с оглед наличието на придружаващи заболявания на лицето.

Видно от представените и приети по делото доказателства оспорваното от жалбоподателката в производството пред Н. решение на ТЕЛК е № 2457 от 16.11.2009 г. С него на последната е определена 38% ТНР, с дата на инвалидизация 13.09.2007 г. и водеща диагноза „Невромускулна дисфункция на пикочния мехур, некласифицирана другаде“. Експертизата на ТЕЛК е извършена за последващо освидетелстване на лицето /в предходно решение на ТЕЛК са определени 31 % ТНР/, като е определен 2 годишен срок на инвалидизацията.

Пред настоящата инстанция е изслушано заключение на съдебно медицинска експертиза, която намира, че на лицето следва да бъде определен процент ТНР в размер на 44 %, тъй като това е състоянието на жалбоподателката, видно от медицинската документация и след извършен преглед, към датата на издаване на решението на Н. – 15.03.2010 г.

При така установената фактическа обстановка, **Административен съд** – С.-град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Макар на пръв поглед Н. да увеличава размера на ТНР на жалбоподателката, в сравнение с обжалвания пред същата акт на ТЕЛК, съдът приема, че за лицето съществува правен интерес от оспорването, доколкото в жалбата си същото навежда доводи, че определеният му процент, въпреки увеличението е по-нисък от реалния такъв и не са отчетени релевантни медицински документи. Жалбата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове. Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт и при спазване на чл. 59 от АПК, относно формата и съдържанието на акта.

На второ място, при постановяването на това свое решение Н. е съобразила материалните изисквания на закона, а именно разпоредбите на Част 8, раздел IX, т. 4, Част 1раздел IV, т. 4.2 и т. 5.3; Част 7, т.11.7, Раздел 6, част IV, т. 2 от Приложение №1 и Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти, представляваща Приложение № 2, към чл. 58, ал. 3 от НМЕР /2005/. Н. е съобразила обема на констатирания дефицит на функции на засегнатите органи, в резултат на констатираните заболявания и ги е съотнесла към съответните разпоредби на цитираната Методика.

Съобразно изслушаното по делото заключение на вещо лице – ортопед-травматолог /съобразно заболяването на жалбоподателката, което има най-висок процент ТНР, макар да не е водещо/, размерът на процента ТНР на В. С. следва да бъде определен в размер на 44%. Това е така, защото вещото лице потвърждава почти изцяло констатациите на административния орган по отношение на заболяванията на лицето. На жалбоподателката са определени проценти трайно намалена работоспособност, както следва: за „невромускулната дисфункция“ - 20 % ТНР; „артериална хипертония II-III степен“ - 20 % ТНР; „Спондилоза. Вертебропластика L4. Стеноза на вертебралния

канал“ - 30 % ТНР и „Радикулопатия и периферна нервна увреда на левия перорален нерв“ - 30 % ТНР. Общия процент на ТНР не съвпада изцяло с определения от административния орган, тъй като за последното заболяване - Радикулопатия и периферна нервна увреда на левия перорален нерв, вещото лице не е отделило 10 процента за радикулопатията, в резултат на което е намален сбора на останалите заболявания. Това заключение съдът кредитира като компетентно и добросъвестно изготвено, тъй като се основава на проверка на доказателствата по делото и липса на всякаква служебна или лична заинтересованост на експерта от изхода на делото. Още повече, че корекцията на процентите на ТНР вещото лице е направило по повод на заболявания, които са от негова компетентност като ортопед травматолог. Видно от данните, които представя вещото лице при изслушване на заключението в открито съдебно заседание и основното заболяване е от неговата компетентност, доколкото същото заболяване се явява усложнение, настъпило в състоянието на лицето С. след претърпяна ортопедична операция.

По отношение на възраженията, за некомпетентност на вещото лице във връзка със сърдечно съдовите заболявания и процента ТНР, който следва да им бъде определен, процесуалния представител на жалбоподателката не е ангажирал други доказателства или искания. От представените по делото и според мнението на вещото лице, макар отделно да са описани различни сърдечно-съдови заболявания не винаги за тях се следват отделни проценти ТНР, а това зависи от преценката и доказателствата за наличието на клинична форма на заболяванията.

Въпреки констатираното разминаване в крайното изчисление не може да се утежни положението на жалбоподателката и да се отмени административния акт. Ето защо същия следва като отговарящ на материално правните разпоредби на Закона за здравето и НМЕР да бъде потвърден.

На трето място, административният акт е мотивиран и издаден съобразно процесуалните правила на Закона за здравето и Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността. На жалбоподателката са направени медицински прегледи, преценени са обстоятелствата и медицинските документи, свидетелстващи за заболяванията ѝ и тяхната прогноза.

Ето защо и на това основание не следва да се отменя процесното експертно решение на Н..

По отношение на направеното искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК съдът намира, че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. на ответника, доколкото същия е бил надлежно представляван в процеса. Останалите разноски в процеса остават за държавния бюджет, доколкото са били налице основанията за освобождаване от разноски на жалбоподателката.

Водим от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на В. И. С. от гр. Т, срещу Експертно решение на Н. №0116/037/05.03.2010 г.

ОСЪЖДА В. И. С. от гр. Т, ЕГН * да заплати на Н. сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, която представлява юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: